

derved Statskassen for disse 25,000 Kr. om Aaret. Alt i alt synes jeg, at som Sagen ligger, er Landstingsudvalgets Flertals Stilling den mest korrekte. Det har jeg hele Tiden været klar over, det er blot blevet yderligere understreget ved de nu førte Forhandlinger. Det er mig derfor saa meget kæreere nu atter at anbefale Lovforslaget i den Affattelse, hvori det foreligger fra Udvalgsflertallets Side.

Trier : I den ærede Ordførers Tale var der et Udtryk, som jeg gerne vil dvæle et Øjeblik ved. Han sagde, at det var ikke morsomt for et Udvalgs Ordfører, at Mindretallet først i Udvalget gik med til et Forslag og derefter gik fra det, naar det kom her ind i Salen. Det er ikke Situationen. Mindretallet er sig ikke bevidst i fjerneste Maade at have forandret sin Stilling fra Forhandlingen i Udvalget til Forhandlingen i Salen. Jeg ser ogsaa i den ærede Ordførers nu fremsatte Udtalelse et Udtryk derfor. Han takkede Mindretallet — i dette Tilfælde altsaa mig —, fordi jeg havde udtalt, at det var et Mæglingforslag, og at det altsaa havde vist Flertallets Beredvillighed til at mægle. Det gjorde jeg med Villie, fordi det var et Mæglingforslag, og et Mæglingforslag har jo altid den Karakter, at det tager visse Dele fra hver Side og føjer dem sammen. Det var ogsaa Tilfældet her — det var derfor, Mæglingforslaget blev stillet —, idet man fra den ene Side tog dette, at det var Ministeren, der skulde have Afgørelsen, og fra den anden Side dette, at Stiftsøvrighederne skulde have Ret til at høres og gøre Indstilling, forinden Ministeren traf sin Afgørelse. Det var ogsaa det Standpunkt, som fastholdtes her i Salen, og jeg er mig ikke bevidst, at der i Udvalget har været nogen Strid om det Spørgsmaal. Derfor gik jeg ud fra, at det ogsaa var Flertallets Opfattelse af Sagen, og jeg finder min Opfattelse bekræftet netop derved, at Ordet Mæglingforslag er blevet anerkendt. Hvis det nemlig ikke var Meningen, var det ikke noget Mæglingforslag, saa var det en Omskrivning af det tidligere Forslag uden Forandring i det, hvad Realiteten angaar.

Med Hensyn til § 2 har Ministeren maaske nok Ret i, hvad han siger, at Forholdet vil kunne ordnes ogsaa efter Lovforslagets nuværende Ordlyd, men det er dog ikke ganske sikkert, thi der staar jo i den gældende Præstelønningslov en bestemt Tid, inden hvilken den skal revideres. Sæt nu, at Forslaget om Udsæt-

telse ikke blev vedtaget — og det maa man altid ved Forelæggelsen af Lovforslag tænke sig Muligheden af —, saa skulde Loven altsaa, som ogsaa sket, revideres i denne Samling, og saa skulde, naar man vil følge Lovens Ordlyd, ogsaa den nye Lov revideres samtidig, og det kan ikke finde Sted, fordi det Tidspunkt allerede er forløbet. Derfor kunde det maaske formelt forsvares, hvad der staar, men det vil være tydeligere og uden Mulighed for Tvivl, hvis man omskrev Ordlyden efter de Forhold, der kommer til at foreligge.

Kirkeministeren (Povlsen) : Naar jeg foreslog, at der skulde ydes 25,000 Kr. aarlig til disse Præstegaardskonsulenter, var Meningen, at Præstelønningsfonden skulde yde, hvad der derudover krævedes. Aar for Aar at sige: saa og saa meget kan Lønningsfonden yde, og derfor skal Staten kun yde saa og saa meget, vil ganske simpelt slet ikke kunne lade sig gøre; for man kan ikke saadan hvert Aar gøre Lønningsfondens Status op. Men jeg er, som sagt, tilbøjelig til at tro, at Lønningsfonden godt i dette Øjeblik kan overtage de Udgifter, og det saa meget mere, som jeg er ganske sikker paa, at det snart skal vise sig, at den Foranstaltning, der her er Tale om, er saa fordelagtig for Lønningsfonden, sparer denne for saa store Udgifter, at der i Virkeligheden snart vil være indtjent meget mere.

Ordføreren (Maegaard) : Der er saa al Grund til, at vi fortsætter med Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, thi saa vil der ganske selvfølgelig efter de Udtalelser, den højtærede Minister nu fremsatte, ikke ved dette Lovforslag kræves hverken noget bestemt eller noget forudsat Beløb af Statskassen, saa vi under Sagens videre Behandling kun tager Sigte paa at ansætte disse 7 bygningskyndige. Om vi nu kan blive enige om Maaden at ansætte dem paa, det bliver det Spørgsmaal, som Forhandlingerne fremtidig vil komme til at dreje sig om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstilling af *Udvalgets Flertal* (Udvalget undtagen Lewinsky og Trier) (se Tillæg B. Sp. 715)

vedtoges med 28 Stemmer mod 8.

Derpaa sattes Lovforslaget som Helhed under Forhandling.